

10 ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

(Assessment Reform Group, U.K., 2002- Μετάφραση Ι. Βλάχος)

Η διαδικασία της διαμορφωτικής αξιολόγησης πρέπει να αναζητά και επεξεργάζεται δεδομένα για να χρησιμοποιηθούν από τους μαθητούμενους και τους εκπαιδευτικούς τους, προκειμένου να προσδιοριστεί το που βρίσκονται οι μαθητούμενοι, που πρέπει να φτάσουν και τον καλύτερο τρόπο για να το πετύχουν.		
1.	Είναι μέρος του ενεργού σχεδιασμού του εκπαιδευτικού	Ο σχεδιασμός των εκπαιδευτικών πρέπει να περιλαμβάνει διαδικασίες αξιολόγησης από τις οποίες, τόσο οι ίδιοι όσο και οι μαθητούμενοι, θα αποκτήσουν και θα χρησιμοποιήσουν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να είναι ικανές να μπορούν να συμπεριλάβουν τόσο την αρχική γνώση όσο και αυτήν που προκύπτει κατά τη διαδικασία. Ο σχεδιασμός πρέπει να περιλαμβάνει στρατηγικές που να καθιστούν σίγουρο ότι οι μαθητούμενοι θα κατανοήσουν τους στόχους που πρέπει να επιδιώξουν και τα κριτήρια που θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση της εργασίας τους. Πρέπει να συμπεριλαμβάνει το πώς θα ανατροφοδοτηθούν τα αποτελέσματα στους μαθητούμενους, το πώς θα αξιολογηθούν και το πώς θα βοηθηθούν για να προοδεύσουν.
2.	Εστιάζει στον τρόπο που μαθαίνουν οι μαθητούμενοι	Ο τρόπος που συντελείται η μάθηση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τον εκπαιδευτικό κατά το σχεδιασμό της αξιολόγησης και κατά την ερμηνεία των αποτελεσμάτων της. Οι μαθητούμενοι πρέπει να ενημερώνονται τόσο για το πώς πρέπει να μελετούν όσο και για το τι έμαθαν.
3.	Είναι κεντρικό στοιχείο της καθημερινής δραστηριότητας στην σχολική τάξη.	Μεγάλο μέρος των δραματιζόμενων στη σχολική τάξη μπορεί να περιγραφεί ως αξιολόγηση. Ερωτήσεις, ασκήσεις, εργασίες, κλπ παρακινούν τους μαθητούμενους να εκθέσουν τις γνώσεις τους, να αποκαλύψουν το βαθμό που κατανοούν, ή να χρησιμοποιήσουν διάφορες δεξιότητες. Αυτό που λένε ή αυτό που κάνουν παρατηρείται, κρίνεται και χρησιμοποιείται για να βοηθηθούν οι μαθητούμενοι. Ο αναστοχασμός, ο διάλογος, η συζήτηση, και η λήψη αποφάσεων αντικαθιστούν την απλή διόρθωση των σφαλμάτων ή την επαναδιατύπωση του σωστού.
4.	Είναι σημαντικό επαγγελματικό χαρακτηριστικό του εκπαιδευτικού	Οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται επαγγελματική γνώση και δεξιότητες προκειμένου να σχεδιάζουν την αξιολόγηση, να αναλύουν και να ερμηνεύουν τα στοιχεία που συγκεντρώνουν, να ανατροφοδοτούν τους εκπαιδευόμενους και να τους βοηθούν ώστε να αυτοαξιολογούνται. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να επιμορφωθούν και να υποστηριχθούν συστηματικά προκειμένου να αναπτύξουν τις σχετικές δεξιότητες και αποκτήσουν τις αντίστοιχες γνώσεις.
5.	Είναι ευαίσθητη και επικοινωνιακή για τους αξιολογούμενους	Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους τις συνέπειες που μπορεί να έχουν τα σχόλιά τους, οι διορθώσεις τους και οι βαθμοί στην αυτοπεποίθηση και την στάση των μαθητών απέναντι στην ίδια την αξιολόγηση και το διδασκόμενο αντικείμενο. Πρέπει να είναι επικοινωνιακή και να τους παραωθεί να συνεχίσουν να εργάζονται. Τα σχόλια, και ειδικά τα αρνητικά, πρέπει να εστιάζονται αποκλειστικά στην εργασία και να μη θίγουν την προσωπικότητα του μαθητούμενου.
6.	Καλλιεργεί και αναπτύσσει κίνητρα	Η αξιολόγηση που ενθαρρύνει τη μάθηση προάγει και ενισχύει τα κίνητρα δίνοντας έμφαση στην πρόοδο και τα επιτεύγματα και όχι στις αποτυχίες. Η σύγκριση προς άλλους οι οποίοι είναι πετυχημένοι, είναι απίθανο να καλλιεργήσει κίνητρα. Μάλλον παρακινεί σε παραίτηση από την προσπάθεια και την αποστασιοποίηση από την εκπαιδευτική διαδικασία, και ειδικότερα σε μαθήματα όπου κάποιος αισθάνεται ότι δεν είναι πετυχημένος. Τα κίνητρα μπορεί να παραμείνουν ενεργά και να ενισχυθούν με μεθόδους αξιολόγησης που προστατεύουν τους ατομικούς ρυθμούς μάθησης, προσφέρουν εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης και αποτελεσματική ανατροφοδότηση
7.	Προάγει την κατανόηση των στόχων και των κριτηρίων με τα οποία θα αξιολογηθεί η επίτευξή τους	Για να είναι αποτελεσματική η εκπαιδευτική διαδικασία πρέπει οι μαθητές να κατανοήσουν το στόχο που καλούνται να πετύχουν και να θέλουν να τον πετύχουν. Η κατανόηση και η αυτοδέσμευση ακολουθούν συνήθως διαδικασίες από τις οποίες οι μαθητούμενοι συμμετέχουν σε κάποιο βαθμό στην επιλογή των στόχων, στον προσδιορισμό των κριτηρίων που προσδιορίζουν την πρόοδο και την επίτευξη του στόχου. Η ανακοίνωση των κριτηρίων αξιολόγησης περιλαμβάνει την συζήτησή τους με τους μαθητές, παραδείγματα, οδηγίες για το πώς μπορεί κάποιος να ανταποκριθεί με επιτυχία, και την εμπλοκή των μαθητούμενων σε διαδικασίες αυτοαξιολόγησης ή αξιολόγησης από τους συμμαθητές τους.
8.	Βοηθάει τους μαθητούμενους να μάθουν το πώς θα βελτιωθούν.	Οι μαθητούμενοι χρειάζονται πληροφορίες και καθοδήγηση προκειμένου να σχεδιάσουν την πορεία τους. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι σαφείς στις υποδείξεις τους σχετικά με τα «ασχυρά» σημεία των μαθητούμενων και τον τρόπο που μπορεί να τα αναπτύξουν ή να τα χρησιμοποιήσουν. Σαφείς πρέπει να είναι και για τα «αδύνατα» σημεία των μαθητούμενων, τον τρόπο που μπορεί να τα θεραπεύσουν και τις ευκαιρίες που θα τους δώσουν για να βελτιωθούν.
9.	Αναπτύσσει την δυνατότητα των μαθητούμενων για αυτοαξιολόγηση	Κάθε μαθητούμενος έχει την ικανότητα να αναζητήσει και να αποκτήσει νέες δεξιότητες και γνώσεις. Μπορεί να στοχαστεί για το επίπεδο των γνώσεων και των δεξιοτήτων που διαθέτει και να εκτιμήσει τις ενέργειες που πιθανόν χρειάζεται να κάνει. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να βοηθήσουν τους μαθητούμενους προκειμένου να στοχάζονται για τις επιτυχίες ή τις αποτυχίες τους και να σχεδιάζουν τα επόμενα βήματά τους. Θα πρέπει να τους βοηθήσουν να γίνουν υπεύθυνοι για την ίδια τους τη μάθηση.
10.	Αναγνωρίζει όλα τα επιτεύγματα των εκπαιδευόμενων.	Η αξιολόγηση πρέπει να εμπλουτίζει τις ευκαιρίες που προσφέρονται σε όλους τους μαθητές προκειμένου να δείξουν την αξία τους. Να τους δίνει ευκαιρίες για να το πετύχουν σε όλες τις περιοχές της εκπαιδευτικής δραστηριότητας και να αποτιμά θετικά όλες τις επιτυχίες τους. Δεν πρέπει να περιορίζεται «στενά» στα διάφορα γνωστικά αντικείμενα.